

[H. C. Hansen.]

jeg faktisk, han skal have lov til at disponere over uden nogen som helst begrænsning. Han skal derimod ikke være i tvivl om, at når jeg i går bad ham om ikke fremefter at anvende så voldsomme vendinger rundt omkring i landet som, at

„endnu kan vi klare den med sved og tårer, men kampen kan også komme til at koste blod“,

så mener jeg det faktisk, og jeg mener også det, jeg sagde i går: at det er ikke alle ord af udenlandske forbilleder, der med samme styrke kan anvendes af danske ministre. Det er sagt med al den venlighed og al den underfundighed, der overhovedet kan lægges i en sådan bemærkning, så kan det ærede medlem selv, om jeg så må sige, fordele smerterne på den ene og den anden side.

Det ærede medlem; nej, den højtærede minister — ja, det er disse uhyggelige tilbagemald — sagde, at med hensyn til kastanierne kunne jeg bare tænke på den meningsløse pengepolitik, den tidligere regering førte. Det er dog vist ikke stedet til at tage hele denne gamle debat op; jeg tror nok, den højtærede minister skal lade være med at foranledige en lang pengepolitisk debat. Jeg erindrer de lange foredrag, den højtærede minister i oppositionsstilling holdt om disse spørgsmål. Jeg tror, at alle er klar over, at den situation, vi er ved at glide ind i nu med hensyn til vor pengepolitiske stilling, i sig selv er alvorlig nok og i sig selv kræver opmærksomhed nok; vi behøver såmænd ikke at grave de gamle debatter på dette punkt frem.

Blot den bemærkning til det ærede medlem hr. Tholstrup, at mine tal stammer fra statistisk departement og derfor naturligvis er korrekte.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Jeg skal indskrænke mig til den korte bemærkning, at det var det ærede medlem hr. H. C. Hansen, der efterlyste, hvilke kastanier jeg tænkte på, og overfor denne efterlysning har jeg derefter præsenteret ham for så mange, at jeg er enig med ham i, at svar og forsvar er der ikke tid nok til i eftermiddag eller i de kommende dage.

(Kort bemærkning).

H. C. Hansen: Jeg troede faktisk, at den højtærede minister havde et eller andet ganske særligt, som han gik og gemte på, men jeg forstår, at det er de gamle konservative travere, der er tænkt på, og jeg synes, at diskussion herom har ingen interesse.

Aksel Larsen: Hvis indenrigsministeren eller andre skulle nære den opfattelse, at det lovforslag, vi her behandler, er et indenrigsministerielt lovforslag, vil jeg tillade mig at gøre dem opmærksom på, at det er det ikke. Det er et lovforslag, der er forelagt af ministeren for handel, industri og søfart. Det er ham, der som minister på regeringens vegne skal deltage i denne debat; og hvis andre ministre, der er medlemmer af folketinget, ønsker at deltage i debatten, må de gøre det på lige vilkår med de øvrige medlemmer og ikke forlange at få taletid som ministre.

Den højtærede handelsminister kunne ikke takke mig, og det bebrejder jeg ham ikke, for han har ikke noget at takke for. Jeg har heller ikke noget at takke ministeren for, heller ikke for hans oplysninger og meddelelser vedrørende Danmarks handel med Østeuropa. Jeg besidder ikke det samme materiale som ministeren og er derfor ikke i stand til at gå ind på de fremsatte oplysninger og optage en debat med ministeren på dette grundlag, men jeg er i hvert fald i stand til at sige følgende:

Det er en bekendt sag, at med Danmarks tiltrædelse af Marshallplanen og modtagelse af Marshallhjælpen har Danmark forpligtet sig til at indrette sin udenrigshandel sådan, som det passer i Marshalladministrationens kram. Vi må ikke købe, hvor det passer os, og vi må ikke sælge, hvor vi kan sælge på gunstigst mulige vilkår. Dette har ført til en ganske betydelig indskrænkning af den i forvejen ikke for store handel med de lande i Europa, som ikke er medlemmer af Marshallorganisationen, og det er også dette, der er forklaringen på, at Danmark i en tid, hvor man lider under mangel på råstoffer og halvfabrikata, i så ringe grad, som tilfældet har været og er, søger at dække sit behov ved at handle også med Østeuropa. Ministerens oplysninger rokker ikke ved dette, og man skulle iøvrigt tro, at hvis man var i stand til at sammenligne hans tal med tallene fra før krigen, ville hans påstand om, at Danmark har udvidet sin handel med Østeuropa i forhold til, hvad handelen var før krigen, vise sig ikke at holde stik.

Det er jo i den henseende typisk, at al Danmarks samhandel med Den tyske demokratiske Republik, som ministeren kalder Østtyskland, foregår på privat vareudvekslingsbasis, hvilket er en meget vanskelig og omstændelig historie, som absolut ikke gør varerne billigere, men dyrere, eftersom disse vareudvekslinger ikke i alle tilfælde er to-sidede, men ofte tresidede eller firesidede, tre- eller firkantede. Det gør det naturligvis